

str. 846) należy odpowiednio stosować w postępowaniu zapobiegawczem.

W postępowaniu układowem co do prywatnego majątku osobiście odpowiedzialnego współnika jawnej spółki handlowej, spółki komandytowej lub komandytowej na akcje wierzyciele spółki, co do majątku której otwarto postępowanie układowe lub upadłościowe, uczestniczą tylko w wysokości kwoty, niezaspokojonej w tych postępowaniach.

Art. 80. Jeżeli w związku z postępowaniem zapobiegawczem zostanie otwarte postępowanie upadłościowe nad majątkiem dłużnika, należy traktować w upadłości koszty sądowe postępowania zapobiegawczego oraz wynagrodzenie nadzorca jako koszty masy, które winny być pokryte z masy upadłościowej przed innymi kosztami, niezależnie od toku postępowania działowego.

Art. 81. Prawo niniejsze obowiązuje w okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz sądu okręgowego w Katowicach.

Art. 82. Uchyla się rozporządzenie rady związkowej z dnia 14 grudnia 1916 r. (Dz. U. Rzeszy str. 1363).

Art. 83. Wykonanie niniejszego prawa porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 84. Prawo niniejsze wchodzi w życie czternastego dnia po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meyszowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

245.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 6 marca 1928 r.

o zaopatrzeniu byłych skazańców politycznych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń

z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Zaopatrzenie ze Skarbu Państwa służy na zasadzie niniejszego rozporządzenia:

- a) osobom, które do powstania Państwa Polskiego skazane zostały wyrokami sądów byłych państw zaborczych za działalność, zmierzającą do odzyskania niepodległości Państwa Polskiego, na karę ciężkich robót lub inną karę pozbawienia wolności przez przeciąg co najmniej jednego roku, karę tę odbyły choćby nie w całości, albo które za taką działalność zostały sądownie lub administracyjnie zesłane na osiedlenie, o ile albo nie są zdolne do zarobkowania, albo przekroczywszy 55 rok życia, nie mają zapewnionych środków utrzymania;
- b) pozostałym po osobach, wyliczonych pod lit. a), wdowom bez środków utrzymania, o ile nie weszły w związki małżeńskie, jak również z powyższymi ograniczeniami sierotom do 18 roku życia włącznie oraz wdowom i sierotom po straconych na podstawie wyroków za działalność, określoną pod lit. a).

Art. 2. Zaopatrzenie osób, wymienionych w art. 1 lit. a), wynosi miesięcznie:

samotnych	:	:	:	:	125 zł.
żonatych	:	:	:	:	150 zł.

Ponadto przyznaje się tym osobom prawo do leczenia i protezowania na koszt Skarbu Państwa, o ile ich choroba lub kalectwo pozostaje w związku z ich działalnością, wymienioną w art. 1 lit. a.

Osoby niedołężne, a równocześnie pozbawione opieki domowej, mogą być przyjęte na koszt Skarbu Państwa do domów dla inwalidów i weteranów z pozostawieniem im 1/5 części zaopatrzenia przez czas ich pobytu w tych domach.

Art. 3. Zaopatrzenie osób, wymienionych w art. 1 lit. b), wynosi miesięcznie:

- a) wdowy — połowę zaopatrzenia zmarłego męża — skazańca,
- b) dziecka — sieroty, którego matka żyje, po 1/4 części zaopatrzenia wdowy,
- c) dziecka — sieroty, którego matka nie żyje, po 1/2 części zaopatrzenia wdowy.

Suma zaopatrzenia wdowiego łącznie z zaopatrzeniem sierocem (lit. a i lit. b) nie może przekraczać całego zaopatrzenia zmarłego skazańca, zaś suma zaopatrzeń sierocych (lit. c) nie może przekraczać połowy zaopatrzenia zmarłego skazańca.

Art. 4. Wdowom z małżeństwa sądownie rozdzielonego przysługuje prawo do zaopatrzenia tylko wówczas, gdy zmarły mąż był sądownie obowiązany do utrzymywania żony.

Art. 5. O ileby osobie, uprawnionej do zaopatrzenia na podstawie niniejszego rozporządzenia, przysługiwało także prawo do zaopatrzenia ze Skarbu Państwa z jakiegokolwiek bądź innego tytułu, wówczas ma ona prawo wyboru jednego z tych zaopatrzeń.

Art. 6. Zaopatrzenie należy się od pierwszego dnia miesiąca, następującego po zgłoszeniu i wykazaniu prawa do zaopatrzenia, jednak nie wcześniej jak od dnia 1 kwietnia 1928 r.

Art. 7. Od zaopatrzenia mogą być wyłączone te osoby, które po zajęciu faktów, uzasadniających prawo do zaopatrzenia dopuściły się czynów, z powodu których nie są godne przyznania zaopatrzenia.

Art. 8. Prawo do zaopatrzenia gaśnie w razie:

- a) śmierci uprawnionego,
- b) zawarcia związku małżeńskiego przez wdowę lub sierotę,
- c) ukończenia przez sierotę 18 roku życia,
- d) prawomocnego skazania uprawnionego za czyn karygodny, gdy skazanie pociąga za sobą w myśl obowiązujących ustaw utratę prawa do zaopatrzenia z funduszków publicznych lub utratę praw obywatelskich,
- e) osiągnięcia przez uprawnionego środków, zapewniających utrzymanie.

Art. 9. O prawie do zaopatrzenia orzeka Minister Skarbu po zasięgnięciu opinii utworzonej przy Ministerstwie Skarbu komisji kwalifikacyjnej, w skład której wchodzi wyznaczony przez Ministra Skarbu urzędnik jako przewodniczący oraz pięciu członków: jeden wyznaczony przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej, jako zastępca przewodniczącego, jeden przez Ministra Spraw Wewnętrznych, jeden przez Ministra Sprawiedliwości i dwóch przedstawicieli powołanych przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej z pośród 6 osób, zaproponowanych przez stowarzyszenie byłych więźniów politycznych.

Art. 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami Pracy i Opieki Społecznej oraz Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Art. 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Eartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Załeski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

246.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 6 marca 1928 r.

o ochotniczych lotach ćwiczebnych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Oficerowie i szeregowi rezerwy, którzy w czasie czynnej służby wojskowej uzyskali tytuł i odznakę pilota oraz którzy posiadają przydział macierzysty do jednostki ewidencyjnej lotnictwa, mogą, o ile nie przekroczyli 30 lat życia, odbywać poza okresem obowiązkowych ćwiczeń lotniczych w rezerwie ochotnicze loty ćwiczebne na płatawach wojskowych w charakterze pilota (ochotnicze loty ćwiczebne).

Art. 2. W czasie odbywania ochotniczych lotów ćwiczebnych podlegają powyższe osoby (art. 1) przepisom służbowym, karnym i dyscyplinarnym, dotyczącym odpowiedzialności rezerwistów w czasie odbywania ćwiczeń.

Art. 3. Osoby, wymienione w art. 1, odbywające ochotnicze loty ćwiczebne, mogą być zwolnione od odbywania obowiązkowych ćwiczeń lotniczych w rezerwie, o ile w roku poprzedzającym powołanie na ćwiczenia rezerwy i w pierwszym półroczu danego roku wykonali odpowiednią ilość ochotniczych lotów ćwiczebnych.

Ilość ochotniczych lotów ćwiczebnych policzalnych na obowiązkowe ćwiczenia lotnicze w rezerwie określi rozporządzenie wykonawcze.

Art. 4. Za każdy dzień służby w czasie ochotniczo wykonywanych lotów ćwiczebnych należy się wynagrodzenie w wysokości diety — w zależności od posiadanego stopnia wojskowego — według norm, przewidzianych dla wojskowych zawodowych przy podróżach służbowych, powiększonej dla oficerów rezerwy pilotów o 40%, dla szeregowych rezerwy pilotów o 50%.

Ponadto za wykonane ochotniczo loty ćwiczebne należy się dodatek lotniczy, płatny półrocznie zdołu, a to:

dla oficerów w wysokości 350 zł.

dla szeregowych w wysokości 200 zł.

Oficerom i szeregowym rezerwy pilotom, zamieszkałym poza miejscem postoju jednostki lotniczej, w której mają odbywać ochotnicze loty ćwiczebne, przysługuje bezpłatny przejazd koleją, względnie innym najtańszym środkiem komunikacji z miejsca zamieszkania do miejsca postoju jednostki lotniczej i z powrotem w klasie, odpowiadającej posiadanemu stopniowi wojskowemu. Ilość przejazdów nie może przekraczać 6 na półrocze.

Blizsze postanowienia będą wydane w drodze rozporządzenia wykonawczego.